اَلْأَعْرَابُ

ARAPLAR

(A'rab)

Arapların adı Kur'an'da A'râb şeklinde çoğul olarak geçer. Bu kelime A'rabî {bedevi Arap) kelimesinin çoğuludur. Ne ilginçtir ki bu kelime, geçtiği bütün ayetlerde (bir yer müstesna) kötülüğün, bozgunculuğun, inadın, ikiyüzlülüğün taşıyıcısı olarak kullanılmaktadır. Sadece Tevbe suresi 99. ayette, onlardan bazılarının Allah'a ve ahirete iman ettikleri belirtilir.

A'rab kelimesinin geçtiği ayetlerde sözkonusu olan olumsuzluklar şunlardır:

1. Savaştan kaçmak için özür ileri sürmek (Tevbe, 90),

2. Küfür ve nifakta şiddet,

3. Allah'ın koyduğu sınırları ve hükümleri tanımamakta öncelik,

4. Allah yolunda harcananı zarar saymak,

5. Müminlerin başına felaket ve zorluk gelmesini beklemek (Tevbe, 97-98),

6. İki yüzlülükle Hz. Peygamber'i kandırmak (Tevbe, 101),

7. Hz.Peygamber'in emrine karşı çıkıp savaştan geri kalmaya yeltenmek (Tevbe, 120),

8. Kalbiyle inanmadığı şeyleri dil ile söylemek, savaştan kaçmak (Feth, 11, 16),

9. İman etmedikleri halde "İman ettik" demek,

10. Gerçek imanın onların kalplerine asla girmeyeceği, ancak "Müslüman olduk" demekle yetinmeleri gerektiği (Hucurât, 14).

Kur'an'ın bu yaklaşımı, üzerinde gerçekten durulacak bir tablodur.

Hz. Peygamber, amansız fitnenin, ümmeti, Araplardan başlayarak kemireceğine dikkat çekerek şöyle demişti:

"Yaklaşmış bulunan bir şer yüzünden vay haline Arapların." (İbn Mâce, fiten 9)

Bir yerde de şöyle diyor:

"Bütün Arapları kuşatan bir fitne çıkacak. Bu fitne yüzünden ölenlerin hepsi cehennemdedir. Bu fitne sırasında söz, kılıç vurmaktan daha ağırdır." (İbn Mâce, fiten 9)

Demek oluyor ki, Muhammed ümmetine musallat olan fitnelerin hepsinde odak nokta ve motor unsur Arap'tır. İlk ve en büyük fitne ve yozlaştırmanın Emevî-Arap saltanatı uğruna sergilendiğini hatırlamak, bu noktada yeterlidir.

Biraz daha ayrıntı isteyenler bugünkü Ortadoğu'nun arzettiği manzaraya bakabilirler.